

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 1 juni 1998

Nr 356—366

INNEHÅLL

Nr		Sidan
356	Lag om ändring av 3 och 15 § lagen om överlåtelseskatt.....	1167
357	Lag om ändring av lagen om arbetsavtal	1169
358	Förordning om allmän rättshjälp och fri rättegång	1172
359	Förordning om grunderna för arvodet vid allmän rättshjälp och fri rättegång	1176
360	Förordning om upphävande av förordningen om allmän rättshjälpsverksamhet i landskapet Åland	1179
361	Förordning om ändring av 1 § förordningen om arbetstiden för statstjänstemän	1180
362	Förordning om ändring av förordningen om ädelmetallarbeten	1181
363	Handels- och industriministeriets beslut om ändring av handels- och industriministeriets beslut om ädelmetallarbeten	1184
364	Riksdagens beslut om ändring av reglementet för riksdagens kansli	1186
365	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om koncentrationer som befunnits skadliga	1187
366	Finansministeriets beslut om ändring av finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet ..	1188

Nr 356

Lag

om ändring av 3 och 15 § lagen om överlåtelseskatt

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996) 15 § 5 mom. samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

3 §

Skattefrihet enligt internationella avtal

Skatt skall inte betalas, om förvärvaren är en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i Finland och egendomen förvärvas för institutionens officiella bruk. En förutsättning för skattefriheten är att en behörig institution inom Europeiska gemenskaperna har utfärdat ett intyg över att överlåtelsen sker för ovan nämnt ändamål. Ett intyg över överlåtelse av fastighet skall visas upp för inskrivningsmyndigheten då lagfart eller inskrivning söks och ett intyg över överlåtelse av aktier skall visas upp för Nylands skatteverk.

RP 31/1998
StaUB 6/1998
RSv 36/1998

15 §

Skatteobjekt och skattskyldighet

Skatt skall inte betalas
1) vid försäljning eller byte av börsvärdepapper eller marknadsvärdepapper på en fondbörs vid sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § värdepappersmarknadslagen (495/1989),
2) på överlåtelse som grundar sig på ett standardiserat derivativavtal i ett optionsföretag som avses i 1 kap. 3 § lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), eller
3) på överlåtelse av värdepapper som sker för fullgörande av ett sådant avtal om lån av

värdepapper som avses i 6 § 6 mom. lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) och som clearas vid en värdepapperscentral, om värdepapperen återställs till den ursprungliga ägaren inom 10 sådana dagar under vilka clearing ordnas vid värdepapperscentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1998.
Lagens 15 § 5 mom. 3 punkten tillämpas på överlåtelser som grundar sig på avtal som ingåtts den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 29 maj 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 357

Lag**om ändring av lagen om arbetsavtal**

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 april 1970 om arbetsavtal (320/1970) 34 och 34 a—34 h §, dessa lagrum sådana de lyder, 34 § i lagar 30/1985, 640 och 1190/1990 och 824/1994, 34 a och 34 b § i nämnda lagar 30/1985 och 640/1990, 34 c och 34 e—34 g § i lag 284/1988, 34 d § i sistnämnda lag och nämnda lag 640/1990 samt 34 h § i nämnda lag 1190/1990, samt *fogas* till lagen ett nytt 2 a kap. som följer:

2 a kap.

Familjeledighet

35 a §

*Moderskaps-, särskild moderskaps-,
faderskaps- och föräldraledighet*

En arbetstagare har rätt till ledighet från arbetet under en sådan moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningsperiod som avses i sjukförsäkringslagen (364/1963).

Moderskaps- och faderskapsledighet skall anmälas till arbetsgivaren senast två månader före den planerade ledighetens början. En arbetstagare får dock tidigarelägga moderskapsledigheten. En arbetstagare får också ändra tidpunkten för en faderskapsledighet som han tänkt hålla i samband med nedkomsten, om det är nödvändigt på grund av barnets födelse eller barnets, moderns eller faderns hälsotillstånd. Dessa ändringar skall anmälas till arbetsgivaren så snart som möjligt. I övrigt får arbetstagaren av grundad anledning ändra tidpunkten för en tidigare anmäld ledighet med iakttagande av en anmälningstid på en månad.

Arbetstagare har rätt att ta ut föräldraledighet i högst två perioder, som vardera skall omfatta minst 12 vardagar. Föräldraledigheten och dess längd skall anmälas till arbets-

givaren senast två månader före ledighetens början. Arbetstagaren får av grundad anledning ändra tidpunkten för ledigheten med iakttagande av en anmälningstid på minst en månad. Anmälan om ledighet för vård av adoptivbarn skall om möjligt göras två månader innan ledigheten börjar. Föräldrar till adoptivbarn får av grundad anledning ändra tidpunkten för ledigheten genom att anmäla det till arbetsgivaren så snart som möjligt.

35 b §

Arbete under moderskapspenningssperioden

En arbetstagare får med arbetsgivarens samtycke utföra sådant arbete under moderskapspenningssperioden som inte äventyrar hennes eller fostrets eller det nyfödda barnets säkerhet. Sådant arbete får dock inte utföras under två veckor före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och inte under två veckor efter nedkomsten. Såväl arbetsgivaren som arbetstagaren har rätt att när som helst avbryta arbete som utförs under moderskapspenningssperioden.

35 c §

Vårdledighet

En arbetstagare har rätt till vårdledighet för att vårda sitt barn eller något annat barn,

RP 37/1998
 ApUB 3/1998
 RSv 37/1998

Rådets direktiv 92/85/EEG; EGT nr L 348, 28.11.1992, s. 1—8
 Rådets direktiv 96/34/EG; EGT nr L 145, 19.6.1996, s. 4—9

som varaktigt bor i hans eller hennes hushåll, till dess barnet fyller tre år. Vårdledighet kan tas ut i högst två perioder, som vardera är minst en månad lång, om inte arbetsgivaren och arbetstagaren kommer överens om flera perioder än två eller att någon period skall vara kortare än en månad. Av föräldrarna eller vårdnadshavarna kan endast en i sänder vara vårdledig. Under tiden för moderskaps- eller föräldraledighet får dock den andra föräldern eller vårdnadshavaren ta ut en period vårdledighet.

Arbetstagaren skall anmäla vårdledigheten och dess längd till arbetsgivaren senast två månader före dess början. Arbetstagaren får av grundad anledning ändra tidpunkten för vårdledigheten och dess längd genom att anmäla detta till arbetsgivaren senast en månad före ändringen.

35 d §

Partiell vårdledighet

En arbetstagare som har varit anställd hos samma arbetsgivare sammanlagt minst 12 månader under de senaste 24 månaderna, kan få partiell vårdledighet för att vårda sitt barn eller något annat barn som varaktigt bor i hans eller hennes hushåll till utgången av det kalenderår då barnet börjar grundskolan. Barnets båda föräldrar eller vårdnadshavare får inte hålla partiell vårdledighet samtidigt. Arbetstagaren skall göra framställning om partiell vårdledighet senast två månader före ledighetens början.

Arbetsgivaren och arbetstagaren avtalar om partiell vårdledighet och de detaljerade arrangemangen på det sätt som de önskar. Arbetsgivaren kan vägra att avtala om ledighet eller att ge ledighet endast om ledigheten åsamkar arbetsplatsens produktions- eller serviceverksamhet allvarliga olägenheter, som inte kan undvikas med skäligen arbetsarrangemang. Arbetsgivaren skall för arbetstagaren lägga fram en utredning om de omständigheter som ligger till grund för vägran.

Om arbetstagaren har rätt till partiell vårdledighet, men avtal inte nås om de detaljerade arrangemangen, skall han eller hon ges en period vårdledighet under kalenderåret. Ledighetens längd och tidpunkt bestäms enligt arbetstagarens framställning. Partiell vårdledighet ges då genom att arbetstiden per dygn förkortas till sex timmar. Den förkortade arbetstiden skall vara utan avbrott

med undantag för vilopauserna. Om arbetstiden har ordnats så att den utgör ett genomsnitt, skall den förkortas till i genomsnitt 30 timmar i veckan.

35 e §

Avbrytande av partiell vårdledighet

Avtal skall ingås om ändring av partiell vårdledighet. Om avtal inte kan nås, får arbetstagaren av grundad anledning avbryta ledigheten med iakttagande av en anmälningstid på minst en månad.

35 f §

Tillfällig vårdledighet

Om en arbetstagares barn eller något annat varaktigt i hans eller hennes hushåll boende barn som inte har fyllt tio år plötsligt insjuknar, har arbetstagaren rätt till tillfällig vårdledighet under högst fyra arbetsdagar åt gången för att ordna vård eller för att vårda barnet. Barnets båda föräldrar eller vårdnadshavare får inte ta ut tillfällig vårdledighet samtidigt.

Arbetstagaren skall underrätta arbetsgivaren om tillfällig vårdledighet och om dess uppskattade längd så snart som möjligt. På arbetsgivarens begäran skall arbetstagaren lägga fram en tillförlitlig utredning om orsaken till den tillfälliga vårdledigheten.

35 g §

Frånvaro på grund av trängande familjeskäl

En arbetstagare har rätt till tillfällig frånvaro från arbetet, om hans eller hennes omedelbara närvaro är nödvändig på grund av en oförutsägbar och trängande orsak i samband med en sjukdom eller olycka som drabbat hans eller hennes familj.

Arbetstagaren skall underrätta arbetsgivaren om sin frånvaro och orsaken till den så snart som möjligt. På arbetsgivarens begäran skall arbetstagaren lägga fram en tillförlitlig utredning om orsaken till frånvaron.

35 h §

Bestämmelsernas tvingande natur

Ett avtal genom vilket arbetstagaren avstår

från sin rätt till de familjeledigheter som avses i detta kapitel är ogiltigt.

35 i §

Lönebetalningsskyldighet

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala arbetstagaren lön för tiden för de familjeledigheter som avses i detta kapitel.

Arbetsgivaren skall dock ersätta en gravid arbetstagare inkomstbortfall som beror på medicinska undersökningar som föregår nedkomsten, om undersökningarna inte kan ske utanför arbetstid.

35 j §

Återgång till arbetet

När de ledigheter som avses i detta kapitel upphör har arbetstagaren rätt att i första hand återvända till sitt tidigare arbete. Om detta inte är möjligt, skall arbetstagaren erbjudas arbete som motsvarar det tidigare arbetet och som överensstämmer med arbetsavtalet, och om inte heller detta är möjligt, något annat arbete som överensstämmer med arbetsavtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelserna i 35 a § 2 och 3 mom., 35 c § 2 mom. samt 35 g, 35 h och

Helsingfors den 29 maj 1998

35 j § träder dock i kraft redan den 1 juni 1998.

Om en anmälan som avses i den upphävda 34, 34 a eller 34 b § har gjorts före den 1 juni 1998, tillämpas på ledigheten de bestämmelser som gällde när 35 a § 2 och 3 mom. samt 35 c § 2 mom. i denna lag träder i kraft.

Om en anmälan som avses i 2 mom. görs sedan 35 a § 2 och 3 mom. samt 35 c § 2 mom. trätt i kraft men före den 1 oktober 1998 och en ledighet som avses i de upphävda 34, 34 a och 34 b § börjar senast den 30 september 1998, tillämpas på anmälan som gjorts och ledighet som börjar före den 1 oktober 1998 de bestämmelser som gällde när 35 a § 2 och 3 mom. samt 35 c § 2 mom. träder i kraft. Om ledigheten dock börjar tidigast den 1 oktober 1998, tillämpas på anmälan och ledigheten vad som bestäms i 35 a § 2 och 3 mom. samt 35 c § 2 mom.

Om en arbetstagare före den 1 oktober 1998 har tagit ut en vårdledighetsperiod som avses i den upphävda 34 b § för att vårda ett barn som är yngre än två år, har arbetstagaren rätt att ta ut den andra perioden i enlighet med 35 c § i denna lag, trots att barnet inte har fyllt två år när perioden börjar.

Sedan lagen trätt i kraft är arbetstagaren inte bunden av en anmälan som gjorts innan 35 a § 2 och 3 mom. samt 35 c § 2 mom. trätt i kraft.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Förordning om allmän rättshjälp och fri rättegång

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

På föredragning av justitieministern föreskrivs med stöd av 4, 20 och 30 § lagen den 6 februari 1998 om allmän rättshjälp (104/1998) samt 5, 5a och 28 § lagen den 2 februari 1973 om fri rättegång (87/1973),

av dessa lagrum 5 och 5a § lagen om fri rättegång sådana de lyder i lag 105/1998:

1 §

Allmän rättshjälp och fri rättegång beviljas de förutsättningar som anges i denna förordning. I förordning avses med en förmån allmän rättshjälp och fri rättegång.

2 §

En förmån beviljas på basis av sökandens nettoinkomst enligt vad som bestäms nedan. Nettoinkomsten beräknas så att det från de månatliga inkomsterna för sökanden och dennes make eller den som lever med sökanden under äkteskapsliknande förhållanden (makar) avdras skatt enligt förskotts-innehållning eller förskottsbetalning och de lagbestämda avgifter för arbetstagaren som är anknutna till dessa. Från inkomsterna avdras även oundgängliga utgifter till den del totalbeloppet av dem överstiger 1 500 mark per månad. Oundgängliga utgifter anses vara boendekostnader, dagvårdsavgifter, underhållsbidrag, betalningar till utsökning samt betalningar enligt ett betalningsprogram för skuldsanering.

Omfattar sökandens hushåll barn under 18 år som sökanden har vårdnaden om avdras från inkomsterna 1 500 mark per barn. Har ett barn regelbundna inkomster som räcker för det egna underhållet görs inget avdrag för barnet i fråga. Avdraget kan göras för barn som fyllt 18 år och som sökanden faktiskt försörjer.

När nettoinkomsten beräknas, skall förmögenheten beaktas enligt vad som bestäms i 16 och 17 §.

3 §

Söks förmånen av en person under 18 år beaktas inte vårdnadshavarnas inkomster när förmånen beviljas.

Bor sökanden hos sina föräldrar och är

beroende av dem för sin försörjning, avdras inte boendekostnader från inkomsterna om sökanden inte kan visa att han deltar i dem.

4 §

Är makar motparter till varandra beviljas förmånen och bestäms ersättningsskyldigheten enligt sökandens inkomster och de belopp som gäller för ensamstående personer. När nettoinkomsterna beräknas, godtas av utgifterna i 2 § de som sökanden faktiskt betalar och som personer som sökanden har vårdnaden om betraktas de som anses vara beroende av sökanden för sin försörjning.

De ekonomiska omständigheterna kan beaktas enligt 1 mom., om sökanden riskerar en allvarlig rättskränkning i ett viktigt personligt ärende eftersom han inte erhåller en förmån på grund av makens inkomster.

5 §

En förmån skall beviljas utan ersättning när den nettoinkomst som anges i 2 § för en enskild uppgår till högst 3 900 mark och för makar till högst 3 100 mark per person.

6 §

Självriskandelen bestäms enligt nettoinkomsten som följer

Enskilda personer	
högst 4 500 mark	25 %
högst 5 000 mark	50 %
högst 5 500 mark	75 %
högst 6 000 mark	90 %

Makar per person

högst 3 500 mark	25 %
högst 4 000 mark	50 %
högst 4 500 mark	75 %
högst 5 000 mark	90 %

Självriskandelen är minst 300 mark och den avrundas till närmaste 50 mark. Självriskandelen är högst tre gånger nettoinkomsten enligt 2 §.

7 §

Har sökanden bankdepositioner eller någon annan med dem jämförbar lätt realiserbar förmögenhet till ett värde av över 30 000 mark, är självriskandelen minst 50 procent av det som överstiger 30 000 mark oberoende av om sökanden erhåller förmånen utan ersättning med stöd av nettoinkomsten.

När förmånstagarens ersättningsskyldighet bestäms, höjs självriskandelen på det sätt som anges i 1 mom. om förmånstagaren får en fördel på över 30 000 mark vid ett arvskifte eller en avvittring vid vilken en förmån har beviljats. Självriskandelen höjs dock inte ifall den fördel sökanden erhållit inte är lätt att realisera.

8 §

Beloppet av självriskandelen beräknas på basis av arvodet till allmänna rättsbiträdet eller arvodet och kostnadsersättningen till det biträde som förordnats vid en fri rättegång eller det privata biträde som ger allmän rättshjälp. Självriskandelen fastställs särskilt för varje ärende och domstol.

9 §

En förmån skall inte beviljas när nettoinkomst som anges i 2 § för en enskild överstiger 6 000 mark och för makar 5 000 mark per person.

Blir kostnaderna för behandlingen av ärendet oskäligt stora med beaktande av sökandens betalningsförmåga på grund av omfattningen av fallet eller dess svårighetsgrad, kan förmånen dock undantagsvis beviljas fastän sökandens nettoinkomst överstiger beloppen i 1 mom. Självriskandelen är då minst 20 000 mark.

10 §

Förmånen beviljas och självriskandelen bestäms på basis av en anmälan av sökanden samt en utredning om inkomster, underhållsskyldighet, utgifter och förmögenhet som krävs av denne. Sökanden skall förete ett lönekvitto över inkomsterna, den utredning om grunderna för beskattningen eller förskottsinnehållningen som gavs i samband med den senast verkställda beskattningen och annan erforderlig utredning. En utred-

ning skall företes över de utgifter som sökanden yrkar på avdrag för. Vid behov skall även bankböcker och depositionsbevis samt utredning om övrig egendom och skulder företes.

När sökandens ekonomiska omständigheter utreds skall tillräcklig tillförlitlighet eftersträvas. Utredningsarbetet vid rättshjälpsbyrå får dock inte ta oskäligt lång tid.

11 §

Som inkomster beaktas bland annat följande inkomstslag:

- 1) förvärvsinkomster,
- 2) ränte-, dividend-, hyres- och övriga kapitalinkomster,
- 3) inkomster från företagsverksamhet och yrkesutövning,
- 4) underhållsbidrag och underhållsstöd,
- 5) arbetslöshetsdagpenning och bidrag från arbetslöshetskassa,
- 6) dagpenning och livränta från olycksfallsförsäkring,
- 7) dag- och moderskapspenning enligt sjukförsäkringslagen,
- 8) folk- och arbetspension,
- 9) studiestöd,
- 10) barnbidrag och stöd för hemvård samt
- 11) övriga skattepliktiga inkomster.

Sociala förmåner som beviljas för något särskilt ändamål och som vanligen är oberoende av inkomsterna beaktas inte. Dylika förmåner är bland annat vårdbidrag enligt folkpensionslagen (347/1956), handikappbidrag enligt lagen om handikappbidrag (124/1988) och vårdbidrag enligt lagen om vårdbidrag för barn (444/1969).

12 §

Varierar sökandens inkomster på det sätt som lantbruksföretagares eller yrkesutövares inkomster varierar, baseras beräkningen av förvärvsinkomsterna på de årliga förvärvs- och kapitalinkomster som fastställts i den slutliga beskattningen. När förvärvsinkomsterna uppskattas skall även omfattningen av företagsverksamheten beaktas ifall den inte står i disproportion till ovannämnda inkomster. Ytterligare beaktas de väsentliga ändringar som eventuellt skett i verksamheten efter den senast verkställda beskattningen. I en dylik situationen kan uppskattningen basera sig på de inkomster som är underkastade förskottsbetalning. På basis av den årsinkomst som erhålls på detta sätt beräknas den månatliga nettoinkomsten.

13 §

Som boendekostnader godkänns en skälig hyra, bolagsvederlag eller uppvärmnings- och underhållsutgifter för egnahemshus. Som boendekostnader för en ägarbostad godkänns de verkliga finansieringsutgifterna för bostadslånet inklusive vederlaget till ett belopp som motsvarar gängse hyra. Boendekostnaderna kan lämnas obeaktade till den del bostaden är överdimensionerad för familjen. Bostadsbidrag och bostadstillägg till studiepenning avdras från boendekostnaderna.

14 §

Som underhållsbidrag godkänns de månatliga betalningar som sökanden och maken erlägger enligt dom eller fastställt avtal. På basis av tillförlitlig utredning kan även underhållsbidrag som erläggs regelbundet utan dom eller avtal godkännas.

15 §

Som betalningar till utsökning godkänns betalningar som månatligen erläggs till utsökning.

Sådana betalningar till borgenärer som fastställts i ett betalningsprogram enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) godkänns förutsatt att gäldenären följt betalningsprogrammet. Under samma förutsättning godkänns betalningar enligt den skriftliga förlikning som täcker gäldenärens alla skulder och som avses i lagen om skuldsanering för privatpersoner.

När en förmån söks i ett ärende enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner, avdras i beräkningen av nettoinkomsterna även de tillgångar som gäldenären faktiskt använder för att täcka utgifterna för skötseln av skulderna.

16 §

När nettoinkomsterna beräknas, beaktas som förmögenhet för sökanden och för dem som bor i samma hushåll bland annat

- 1) fast egendom,
- 2) bostadsaktier,
- 3) andel i dödsbo,
- 4) andel i öppet bolag och kommanditbolag samt
- 5) fortskaffningsmedel och andra motsvarande föremål.

Förmögenheten beräknas så att skulderna avdras från beskattningsvärdet (nettoförmögenhet). Har något beskattningsvärde inte

fastställts för egendomen värderas den till gängse värde.

En ägarbostad som är familjens stadigvarande bostad och en bil som är oundgänglig för arbetet eller arbetsresorna beaktas inte, om deras värde står i en skälig proportion till familjens storlek och behovet av att köra till och i arbetet. Skuld som hänför sig till denna egendom avdras inte när nettoförmögenheten beräknas.

Sökandens depositioner och annan egendom som är lätt att realisera adderas till nettoförmögenheten om dess värde är 30 000 mark eller mindre. Överstiger sökandens egendom som är lätt att realisera 30 000 mark räknas egendomen inte in i nettoförmögenheten, utan den beaktas enligt 7 § 1 mom.

17 §

När nettoförmögenheten enligt 16 § överstiger 150 000 mark eller för lantbruksföretagare och näringsidkare 200 000 mark, skall 1 procent av den överskjutande delen fogas till nettoinkomsten enligt 2 §.

18 §

När ansökan om en förmån avser bouppteckning, fogas dödsboets depositioner och sådan egendom som lätt kan realiseras, till den självriskandel som bestäms för sökanden enligt 7 § när tillgångarna i boet är större än skulderna. I första hand skall förrättningsarvodet erläggas med de depositioner och den lätt realiserbara förmögenhet som finns kvar i boet efter att skulderna avdragits.

Förrättningsarvodet skall i första hand uppbäras ur de depositioner och ur sådan egendom som lätt kan realiseras vilka ingår i boet efter att skulderna dragits av. Om värdet av den egendom som ingår i boandelen och som lätt kan realiseras överstiger 30 000 mark skall andelen i boet inte beaktas i nettoförmögenheten utan den skall beaktas på det sätt som anges i 7 § 2 mom.

19 §

För rättshjälp eller för en sådan utredning om inkomsterna som rättshjälpsbyrån ger enligt 5 § lagen om fri rättegång (87/1973) skall ingen avgift uppbäras om sökandens nettoinkomst enligt 2 § understiger 3 000 mark.

20 §

Den utredning av rättshjälpsbyrån som avses i 5 § 1 mom. lagen om fri rättegång skall upprättas enligt ett formulär som justitieministeriet fastställt.

En skriftlig ansökan om allmän rättshjälp eller fri rättegång och förordnande av rättegångsbiträde samt ett beslut om beviljande av allmän rättshjälp eller fri rättegång och förordnande av biträde kan upprättas enligt ett formulär som justitieministeriet fastställt.

21 §

Om inte något annat överenskommit med en främmande stat skall en person som inte har hemvist i Finland förete en skriftlig utredning som innehåller de uppgifter som nämns i 2 §, då personen söker allmän rättshjälp eller fri rättegång. Sökanden skall skriftligen försäkra att uppgifterna i utredningen är riktiga. Till ansökan skall fogas ett utlåtande eller intyg om sökandens förmögenhetsförhållanden och underhållsskyldighet som utfärdats av en behörig myndighet i den stat där sökanden har sitt hemvist. Om utlåtandet eller intyget inte kan fås utan svårighet, kan ärendet avgöras fastän det fattas.

22 §

Som intyg om att allmän rättshjälp eller fri rättegång beviljats och ett rättegångsbiträde

förordnats skall sökanden samt det förordnade biträdet på begäran ges en avskrift av beslutet.

23 §

Ett beslut om beviljande av allmän rättshjälp eller fri rättegång och förordnande av rättegångsbiträde som getts på en ansökan som behandlats under den bestämda tiden för ändringssökande eller givande av ett bemötande skall på tjänstens vägnar tillställas fullföljdsdomstolen.

24 §

Justitieministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om tillämpningen av denna förordningen.

25 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1998.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 4 maj 1973 om fri rättegång (376/1973) jämte senare ändringar.

Förordningen tillämpas då rättshjälp eller fri rättegång beviljas efter nämnda datum. Förmögenhetsutredningar för sökande av fri rättegång som kommunala socialnämnder fastställt innan förordningen träder i kraft kan dock användas som grund för en ansökan om fri rättegång till den 1 juli 1998.

Helsingfors den 29 maj 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister Jussi Järventaus

Förordning

om grunderna för arvodet vid allmän rättshjälp och fri rättegång

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

På föredragning av justitieministern föreskrivs med stöd av 15 § 4 mom. lagen den 2 februari 1973 om fri rättegång (87/1973) samt 16 § 3 mom. och 19 § lagen den 6 februari 1998 om allmän rättshjälp (104/1998), det förstnämnda lagrummet sådant det lyder i lag 105/1998:

1 §

Enligt denna förordning bestäms arvode och kostnadsersättning för

1) privata biträden som förordnats med stöd av lagen om allmän rättshjälp (104/1998),

2) rättegångsbiträden som förordnats med stöd av lagen om fri rättegång (87/1973) och

3) försvarare och målsägandebiträden som förordnats med stöd av 2 kap. 1 och 1 a § lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

När rättshjälpsbyråer lämnar allmän rättshjälp bestäms grunderna för faktureringen av arvodet enligt 11 §.

Arvodet för stödpersoner som förordnats med stöd av 2 kap. 3 § lagen om rättegång i brottmål bestäms enligt 12 §.

2 §

Arvodet för förberedelser för en rättegång inför tingsrätt är i

1) brottmål 1 500 mark för förberedelser som räcker högst tre timmar,

2) tvångsmedelsärenden 1 000 mark för förberedelser som räcker högst två timmar,

3) tvistemål och ansökningsärenden 3 000 mark för kärandens eller sökandens biträde för förberedelser som räcker högst sex timmar och

4) tvistemål och ansökningsärenden 2 500 mark för svarandens biträde eller biträde för den som skall höras för förberedelser som tar högst fem timmar.

Till den del förberedelserna räcker längre än vad som anges i 1 mom. bestäms arvodet enligt 6 §.

Till förberedelserna för en rättegång hör bland annat förhandlingar, anskaffning och genomgång av dokument, hjälp med att söka allmän rättshjälp eller fri rättegång samt upprättande av en stämningsansökan, ansökan, ett svaromål eller en skrivelse.

3 §

Arvodet för ytterligare skriftlig förberedelse vid tingsrätten är 1 100 mark. Till denna förberedelse hör de skrivelser som upprättas efter stämningsansökan eller ansökan och svaromålet och de förhandlingar som hänförs till dem.

4 §

Arvodet för biträdande vid den muntliga förhandlingen inför domstolen är 1 800 mark, om förhandlingen inklusive resor räcker högst tre timmar. Behandlas ett tvångsmedelsärende på nytt eller handläggs ett mål som gäller tagande i förvar enligt 48 § utlänningslagen (378/1991) är arvodet dock 1 000 mark, om behandlingen inklusive resor räcker högst två timmar.

Till den del den muntliga förhandlingen inklusive resor räcker längre än vad som anges i 1 mom. bestäms arvodet enligt 6 §.

Arvode bestäms dock inte för restiden när ärendet behandlas vid domstol på biträdets egna hemort eller för matpausen.

5 §

Arvodet för biträdande vid förundersökning är 700 mark för en behandling som räcker högst två timmar. För den del som överskrider två timmar bestäms arvodet enligt 6 §.

6 §

För andra åtgärder som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, såsom upprättande av besvär och svaromål för behandling vid fullföljdsdomstolen och sådant biträdande som avses i 10 § lagen om statliga rättshjälpsbyråer (106/1998), bestäms arvodet enligt den tid som används. Timarovodet är 500 mark för varje påbörjad timme.

7 §

Har ett biträde flera huvudmän i samma ärende är arvudet för den andra huvudmannen och de därpåföljande huvudmännen högst 70 procent av normalarvudet för varje huvudman. Existerar en nödvändig processgemenskap mellan huvudmännen anses biträdet ha biträtt en huvudman.

8 §

Arvudet för biträdet skall bestämmas att vara högst 20 procent högre än normalarvudet om

1) uppdraget måste utföras vid sidan av normal arbetstid, på ett främmande språk, under exceptionella förhållanden eller mycket brådskande på grund av orsaker som är oberoende av biträdet,

2) uppdraget är exceptionellt krävande och det förutsätter särskild sakkunskap, erfarenhet och yrkeskunnighet eller

3) biträdet har ett avsevärt större ansvar än normalt antingen på grund av att det är fråga om ett betydande ekonomiskt intresse eller ärendet annars har en särskild betydelse för huvudmannen.

För tvångsmedelsbehandling samt övriga nödvändiga åtgärder som hänför sig till förundersökning på lördag, söndag eller helgdag erläggs arvudet höjt med 50 procent.

9 §

Arvudet för biträdet skall bestämmas att vara lägre än normalarvudet om

1) biträdet inte avlagt juris kandidatexamen eller någon motsvarande examen, biträdet inte utövar advokatverksamhet yrkesmässigt eller annars har allmänna kostnader för advokatverksamhet,

2) ersättaren inte besitter samma skicklighet och erfarenhet som det egentliga biträdet,

3) biträdet sköter flera likadana ärenden som är knutna till varandra i fråga om vilka rättegångsmaterialet till stor del är gemensamt eller

4) i skötseln av ärendet kan iakttas försummelse eller brister som beror på biträdet.

10 §

Arvudet inbegriper ersättning för allmänna kostnader för advokatverksamhet. Som allmänna kostnader anses bland annat löner till kontorspersonalen, hyra och underhållskostnader för byrån, försäkringspremier, kostnader för kontorsmaskiner och övriga

fasta kostnader. Även normala utgifter för post, telefon och kopiering anses ingå i de allmänna kostnaderna för byrån.

Kostnader som ersätts är resekostnader, post-, telefon- och kopieringsutgifter som är större än normalt samt övriga direkta kostnader.

Rese- och inkvarteringskostnader ersätts enligt resereglementet för statstjänstemän. Biträdet får fakturera för användning av egen bil om detta färd sätt är förmånligare än användning av allmänna transportmedel. Har biträdet skött flera ärende under samma resa skall resekostnaderna fördelas.

11 §

När ett allmänt rättsbiträde lämnar allmän rättshjälp inför domstol bestäms grunderna för faktureringen av arvudet på samma sett som arvudet för ett privat biträde.

I övriga ärenden är grunderna för rätts-hjälpsbyråns arvode följande:

1) förhandling vid vilken ett enkelt dokument eventuellt upprättas 300 mark,

2) upprättande av ett dokument eller ett besvär samt annat biträdande av juridisk art 1 000 mark, ifall åtgärden kräver högst två timmars arbetstid. För den tid som överskrider detta är arvudet 500 mark per timme.

När rättshjälpsbyrån lämnar rättshjälp mot full ersättning i de fall som avses i 8 § lagen om allmän rättshjälp, är grunden för faktureringen av arvudet dock gängse pris på advokattjänster på den ort där rättshjälpsbyrån är belägen.

12 §

Arvudet för en stödperson som förordnats med stöd av 2 kap. 3 § lagen om rättegång i brottmål är 500 mark per timme. Om den förordnade stödpersonen inte bedriver verksamheten yrkesmässigt eller annars har allmänna kostnader för verksamheten, är arvudet 250 mark per timme. Har en person i ett offentligt samfunds tjänst å tjänstens vägnar förordnats till stödperson, är arvudet 100 mark per timme som erläggs personligen till den förordnade stödpersonen.

De kostnader som uppdraget orsakat stödpersonen ersätts enligt 10 §.

13 §

De arvoden som bestäms i denna förordning innehåller inte mervärdesskatt.

14 §

För bestämmande av arvoden och kostnadsersättningar skall mottagaren av ersättningen i två exemplar inge en faktura av vilken det framgår

- 1) åtgärderna och den arbetstid som använts till dem specificerat per dag,
- 2) res- och väntetiden,
- 3) grunden för en förhöjning av arvodet om biträdet anser att 8 § skall tillämpas när det bestäms,
- 4) de kostnadsersättningar som yrkats,
- 5) beloppet av den mervärdesskatt som skall erläggas och en specificering av poster för vilka mervärdesskatt inte utgår samt
- 6) namnet på den person som erhållit rättshjälp samt näringsidkarens namn, adress och bankförbindelse eller alternativt biträdets namn, personbeteckning, adress, beskattningskommun och bankförbindelse om arvodet betalas till biträdet personligen.

15 §

I beslutet eller domen skall domstolen eller ledande allmänna rättsbiträdet fastställa arvodet samt det antal timmar och som ligger till grund för arvodet. Det belopp som

Helsingfors den 29 maj 1998

erläggs som ersättning för kostnader skall fastställas särskilt. Ett erlagt förskott beaktas som ett avdrag.

16 §

Justitieministeriet erlägger arvoden och kostnadsersättningar som avses i denna förordning.

Har betalningsmottagaren antecknats i förskottsuppbördsregistret skall biträdet se till att justitieministeriet har ett registerutdrag som är i kraft, eller annars ett skattekort.

17 §

Justitieministeriet kan vid behov utfärda närmare anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

18 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1998.

Förordningen tillämpas på arvoden och kostnadsersättningar för vilka en faktura företes för domstolen eller rättshjälpsbyrån efter att förordningen har trätt i kraft.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Jussi Järventaus*

Nr 360

Förordning**om upphävande av förordningen om allmän rättshjälpsverksamhet i landskapet Åland**

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

På föredragning av justitieministern föreskrivs med stöd av 32 § självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat i lag 1556/1994, och med samtycke av Ålands landskapsstyrelse:

1 §

Genom denna förordning upphävs förordningen den 18 december 1992 om allmän rättshjälpsverksamhet i landskapet Åland (1361/1992).

2 §

De ordinarie tjänsteinnehavarna vid rättshjälpsbyrån i landskapet Åland utnämns till motsvarande tjänster vid den statliga rättshjälpsbyrå som inrättas i landskapet. Tjänsteinnehavarnas löne-, pensions-, semester- och motsvarande förmåner får inte försämrats vid överföringen. Beträffande anställningsvillkoren gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som sägs i 16 § 3 och 4 mom. lagen om statliga rättshjälpsbyråer (106/1998).

Helsingfors den 29 maj 1998

3 §

Rättshjälpsbyråns arkiv, möbler, inredning, böcker, kontorsmaskiner och ADB-program samt övrigt ur myndighetens synvinkel nödvändigt lösöre som används uteslutande för rättshjälpsbyrån skall utan ersättning överlåtas till staten när denna förordning träder i kraft.

Den statliga rättshjälpsbyrå som inrättas i landskapet har rätt att till utgången av år 1998 använda de nuvarande kontorslokaler-na.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1998.

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Jussi Järventaus*

Nr 361

Förordning

om ändring av 1 § förordningen om arbetstiden för statstjänstemän

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde

ändras i förordningen den 8 november 1996 om arbetstiden för statstjänstemän (822/1996) 1 § som följer:

1 §
Arbetstidslagen tillämpas inte på arbete som utförs av en statstjänsteman i följande uppgifter:

- 1) i utrikesrepresentationen,
- 2) vid domstolar i uppgifter som ledamot, föredragande, tingsfiskal eller notarie,
- 3) i uppgifter som allmänt rättsbiträde,

- 4) som allmän åklagare,
- 5) i utmätningssamma- eller stämningssammauppgifter samt
- 6) i lotsnings-, lotskutterförar- eller farledsserviceuppgifter.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1998.

Helsingfors den 29 maj 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 362

Förordning om ändring av förordningen om ädelmetallarbeten

Given i Helsingfors den 29 maj 1998

På föredragning av handels- och industriministern
upphävs i förordningen den 28 mars 1977 om ädelmetallarbeten (292/1977) 13 §, 18 § 2 och 3 mom., 25, 26 och 29 §,

ändras 3, 4 och 5 §, 7 § 1 mom. 1—2 och 7 punkten, 9 § 2 och 3 mom., 10 § 3 mom., 11, 12, 14 och 15 §, 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. 1 punkten, 19, 21, 21 a, 22, 23 och 28 §, av dessa lagrum 3 §, 17 § 1 mom., 22 och 23 § samt 28 § 1 mom. sådana de lyder i förordning 1164/1995 samt

fogas till förordningen nya 3a—3e § och till 8 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Besiktningorgan enligt denna förordning och enligt konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten, som ingicks i Wien den 15 november 1972 (FördrS 17/75), är ett besiktningorgan som har godkänts av säkerhetsteknikcentralen.

3 a §

Ett besiktningorgan skall uppfylla följande krav:

1) organet är såväl funktionellt som ekonomiskt självständigt,

2) organet har till sitt förfogande en tillräcklig, yrkeskunnig personal med god teknisk och yrkesmässig utbildning samt tillräckligt omfattande erfarenhet av arbeten som ger förtrogenhet med organets verksamhet,

3) organet har till sitt förfogande sådana anordningar och redskap som dess verksamhet förutsätter,

4) organet använder ett opartiskt bedömt och övervakat system för att säkerställa att ädelmetallarbetena stämmer överens med bestämmelser och föreskrifter samt ändamålsenliga anvisningar för verksamheten och uppföljningen av den,

5) organet håller hemligt alla de uppgifter om näringsidkarens affärs- eller yrkeshemlighet som det har fått kännedom om i sin verksamhet, och använder dem inte utan behörigt tillstånd, om inte annorlunda bestäms någon annanstans, och

6) organet har en med hänsyn till verksamhetens omfattning och art tillräcklig ansvarsförsäkring för att ersätta de skador som förorsakas av verksamheten, om inte staten antingen med stöd av lag eller direkt är ansvarig för skadorna.

Ett besiktningorgan kan använda utomstående provnings- och besiktningstjänster och andra tjänster. I så fall skall organet se till att den som producerar tjänsten på motsvarande sätt uppfyller kraven enligt 1 mom.

Handels- och industriministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om de krav som avses i 1 mom.

3 b §

Ansökan om utnämning av ett besiktningorgan skall sändas till säkerhetsteknikcentralen.

Till ansökan skall bifogas handlingar som visar att de krav som ställs i 3 a § uppfylls och i vilka ingår ett intyg eller utlåtande som mätteknikcentralen eller en motsvarande organisation har utfärdat eller ett intyg eller utlåtande av annat slag som säkerhetsteknikcentralen anser utgöra en tillräcklig dokumentering av att de ovan nämnda kraven har uppfyllts.

3 c §

Efter att ha säkerställt att de gällande kraven blir uppfyllda, godkänner säkerhetstek-

nikcentralen organet som ett sådant besiktningensorgan som avses i denna förordning.

Godkännandet kan ges för en viss tid. Säkerhetsteknikcentralen kan för godkännandet ställa krav, begränsningar och andra villkor som gäller besiktningensorganets verksamhet.

3 d §

Ett besiktningensorgan är skyldigt att till säkerhetsteknikcentralen anmäla alla förändringar som påverkar uppfyllandet av gällande krav. Organet skall ytterligare årligen överlämna en berättelse om sin verksamhet.

3 e §

Om ett besiktningensorgan förfar i strid med bestämmelserna eller inte följer de uppställda villkoren och begränsningarna, skall säkerhetsteknikcentralen anmoda organet att avhjälpa bristen inom utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom utsatt tid eller om det med hänsyn till situationens allvarlighet i övrigt är nödvändigt, skall säkerhetsteknikcentralen återkalla godkännandet.

4 §

Ädelmetallarbeten som är avsedda för allmän förbrukning skall innehålla fint guld till minst 585 tusendelar av massan, fint silver till minst 830 tusendelar av massan eller fin platina till minst 950 tusendelar av massan.

Fint guld, silver och platina kan stämplas med haltstämpeln 999.

5 §

I ett ädelmetallarbete som är avsett för allmän förbrukning får inte förekomma annat ämne som är svårt att skilja från guld, silver eller platina, om detta inte är erforderligt för att arbetet skall motsvara sitt praktiska ändamål. Med arbetet får inte heller förenas en sådan metall som på grund av sin färg kan förväxlas med den metall som arbetet är tillverkat av. Dock får platina, vars halt är minst lika hög som den halt om vilken bestäms i 4 §, förenas med vitt guld.

Fyllande av ihåliga smycken med metall, harts, plast eller annat motsvarande material är förbjudet.

7 §

Ädelmetallarbeten som är befriade från kontroll och stämpling är:

- 1) lagligt mynt,

- 2) skivor, trådar, tackor och motsvarande som är avsedda som råmaterial,

- 7) guld- och platinaarbeten med en massa av mindre än 2 gram och silverarbeten med en massa av mindre än 10 gram samt

8 §

Är arbetet sådant att det skadas eller dess värde sjunker om stämpel slås på det, kan det befrias från stämpling.

9 §

Namnstämpel får inte användas innan säkerhetsteknikcentralen har godkänt den. Säkerhetsteknikcentralen skall föra register över godkända namnstämplat.

Innehavaren av en namnstämpel skall bekräfta registreringen med två års intervall.

10 §

På ädelmetallarbeten skall haltstämpeln för guld slås eller gjutas på oval och haltstämpeln för silver på rektangulär botten samt haltstämpeln för platina på botten som har formen av en på sin spets vilande romb i liggande ställning.

11 §

Med beaktande av inexactheten i den metod som används för bestämmande av ett ädelmetallarbetes finhalt, får dess avvikelse nedåt vara högst fem tusendelar av massan.

12 §

Årsstämpeln för varje kalenderår och ortstämpeln fastställs av säkerhetsteknikcentralen.

14 §

Säkerhetsteknikcentralen godkänner ett besiktningensorgans kontrollstämpel.

15 §

På ett ädelmetall- eller annat metallarbete får inte förekomma andra stämplat som är förvillande lika de fastställda, kontrollerade och registrerade kontrollstämplaterna för ädelmetallarbeten. På ett arbete får dock finnas stämplat om vilka bestämts att de skall användas i tillverkningslandet.

Ett kontrollstämplat ädelmetallarbetes me-

talldelar får efter kontrollstämplingen inte ändras på annat sätt än genom slutlig bearbetning.

Från kontrollstämplade ädelmetallarbeten får i samband med kontrollstämplingen inslagna stämplat inte flyttas till andra metall- eller ädelmetallarbeten.

17 §

Har ett ädelmetallarbete försetts med de stämplat som nämns i 8 § och har prov tagits av arbetet eller gruppen av arbeten för bestämmande av finhalten eller har arbetets finhalt kontrollerats och vid kontrollen annars konstaterats att arbetet uppfyller de krav som bestäms i denna förordning, får besiktningsorganet eller den som är berättigad att låta kontrollstämpla ädelmetallarbeten eller en av honom bemyndigad person under tillsyn av besiktningsorganet slå kontrollstämpel enligt 14 § på arbetet.

18 §

Följande ädelmetallarbeten får införas till landet utan kontrollstämpling:

1) utländska ordens- och andra utmärkelse-tecken, i utlandet vunna tävlingspris och utställningsmedaljer, med ingraverade monogram försedda gåvor samt ädelmetallarbeten som är avsedda för importörens eller hans familjs eget bruk eller som räknas till flyttgods, och

19 §

I utlandet tillverkade ädelmetallarbeten skall omedelbart efter införseln tillställas besiktningsorganet för kontroll och kontrollstämpling i enlighet med 4 kap.

Det som bestäms i 1 mom. gäller inte följande ädelmetallarbeten:

1) arbeten som nämns i ett avtal som avses i 3 §,

2) arbeten som nämns i 18 §,

3) arbeten som har stämplat som motsvarar stämplat enligt denna förordning och om vilka bestäms i ett annat land som hör till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och för vilkas kontrollstämpling har sört ett opartiskt besiktningsorgan som är verksamt i detta land och vars kontrollstämpel har registrerats hos säkerhetsteknikcentralen.

21 §

Den som ämnar börja tillverka eller införa ädelmetallarbeten skall skriftligen anmäla detta till säkerhetsteknikcentralen innan verksamheten inleds.

Av den anmälan som avses i 1 mom. skall framgå verksamhetsidkarens namn och kontaktinformation, namnstämpel samt den person som svarar för företagets verksamhet.

Till anmälan skall bifogas utdrag ur handelsregistret eller motsvarande register, av vilket framgår att företagets bransch är tillverkning av, införsel av eller handel med ädelmetallarbeten.

Sedan säkerhetsteknikcentralen har godkänt anmälan skall den ge vederbörande intyg över godkännandet.

21 a §

Den person som svarar för företagsverksamheten skall övervaka att bestämmelserna i denna förordning följs i verksamheten.

22 §

Avslutas tillverkningen eller importen av ädelmetallarbeten eller sker förändringar i företagsverksamheten eller sker annars väsentliga förändringar i de förhållanden som nämnts i anmälan till säkerhetsteknikcentralen, skall förändringen skriftligen meddelas säkerhetsteknikcentralen inom tre månader.

23 §

Var och en som har ett intyg av säkerhetsteknikcentralen över att anmälan om tillverkning eller införsel av ädelmetallarbeten har godkänts får låta kontrollstämpla ädelmetallarbeten.

28 §

För tillsynen över att denna förordning följs har säkerhetsteknikcentralen, utan hinder av de sekretessbestämmelser som gäller överlåtelse av uppgifter, rätt att av sakägarna få de uppgifter som är nödvändiga samt tillträde till tillverknings-, lager-, försäljnings- och besiktningslokaler för ädelmetallarbeten och att vid behov ta med ädelmetallarbeten därifrån för undersökning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1998.

Försäljning av ädelmetallarbeten som har kontrollstämplats innan denna förordning träder i kraft är tillåten utan hinder av vad som i denna förordning bestäms om kon-

trollstämpling, om arbetena stämmer överens med de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt när de kontrollstämplades.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Ett besiktningsorgan som innan denna förordning trädde i kraft har varit verksamt som sådant besiktningsorgan som avses i förordningen om ädelmetallarbeten får utan särskilt godkännande vara sådant besiktningsorgan till utgången av år 1998.

Helsingfors den 29 maj 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 363

Handels- och industriministeriets beslut

om ändring av handels- och industriministeriets beslut om ädelmetallarbeten

Utfärdat i Helsingfors den 29 maj 1998

Handels- och industriministeriet har upphävt 3 § i handels- och industriministeriets beslut av den 7 april 1977 om ädelmetallarbeten (317/1977),

ändrat 2 §, 4 § 1 mom., 5 och 6 §, 7 § 2 mom. och 8 §, av dessa lagrum 4 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i beslut 835/1978, samt fogat till 7 § 1 mom., sådant det lyder i beslut 233/1986, en ny 6 punkt som följer:

2 §

Bland ädelmetallarbeten som företetts för kontrollstämpling utväljs genom stickprov efter preliminär kontroll de föremål för vilka halten skall fastställas. En bit eller del som inte står i direkt och ursprungligt samband med det arbete som skall kontrollstämplas godtas inte ensam för fastställandet av halten.

Besiktningsorganet meddelar den fastställda halten som tusendelar fin ädelmetall av massan.

4 §

Lod som används i ädelmetallarbeten som

är avsedda för allmän förbrukning skall innehålla samma halt och ädelmetall som själva arbetet med följande undantag:

- 1) i guldarbeten med en guldhalt på över 750 skall loden ha en guldhalt på minst 750,
- 2) silverhalten i lod för silverarbeten skall vara minst 550 och
- 3) platinhalten i lod för platinaarbeten skall vara minst 800.

5 §

Ingår i ett ädelmetallarbete som är avsett för allmän förbrukning en del som är tillverkad av oädel metall, skall på delen slås eller

ingraveras "METAL" eller någon annan förkortning som används för metallen i fråga. Kan ingetdera märkningssättet användas, skall den av oädel metall tillverkade delen till färgen vara tydligt skiljbar från arbetets ädelmetall. Oädel metall får inte användas för förstärkning eller fyllning av ädelmetallarbete och inte heller för ökning av dess vikt.

6 §

I ädelmetallarbeten som är avsedda för allmän förbrukning får ingå icke-metalliska delar om dessa tydligt skiljer sig från ädelmetallen, om de inte försetts med plätering eller annars gjorts sådana att de liknar ädelmetall och om deras mängd är tydligt skönjbar. I matbestick får skaften fyllas med icke-metalliska ämnen förutsatt att dessa inte används i större mängd än vad som erfordras för fästande av skaften.

Helsingfors den 29 maj 1998

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

7 §

Flera ädelmetaller än en får inte förekomma i samma ädelmetallarbete annat än i följande fall:

— — — — —
6) steninfattningarna och dekormönster i ett arbete av gult guld får rodineras eller pläteras med rodium.

Halten i guld, silver eller platina som fogats såsom en del till eller använts såsom plätering på ett ädelmetallarbete som är avsett för allmän förbrukning får inte understiga de värden som har bestämts om dessas minimihalter.

8 §

Oädla metaller får inte användas som ytmaterial eller mellanlager.

Detta beslut träder i kraft den 1 juni 1998.

Överinspektör Veli Viitala

Nr 364

Riksdagens beslut om ändring av reglementet för riksdagens kansli

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i reglementet för riksdagens kansli av den 13 februari 1987 (320/1987) 11 § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i riksdagens beslut 487/1991,
ändras 3 § 2 och 4 mom. samt 32 § 1 mom. 6 punkten,
av dem 3 § 4 mom. sådant det lyder i riksdagens beslut 634/1997 och 32 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i riksdagens beslut 752/1996, samt
fogas till reglementet en ny 13 a § som följer:

3 §

Vid förvaltningsavdelningen finns en förvaltningsbyrå, en räkenskapsbyrå, en fastighetsbyrå och en dataadministrationsbyrå.

Varje byrå och upplysningstjänsten skall ha en byråchef. Chef för dataadministrationsbyrån är dataadministrationschefen. Chef för en sektion är en biträdande byråchef, en sektionschef eller någon annan av kanslikommissionen förordnad tjänsteman vid riksdagens kansli.

13 a §

Dataadministrationsbyrån svarar för tillgången och kvaliteten på riksdagens datateknikservice samt samordnar utvecklingen av datasystemen.

Dataadministrationsbyrån skall behandla frågor som gäller

- 1) användning, underhåll och utveckling av datatekniken eller datasystemen,
- 2) anskaffningar, tjänster och utbildning i anknnytning till datateknik samt
- 3) datasäkerhet.

32 §

Behörighetsvillkor är

- 6) för byråcheferna, dataadministrationschefen, biträdande byråcheferna och ADB-chefen för tjänsten lämpad högre högskole-examen och god förtrogenhet med de ärenden som hör till byråns verksamhetsområde,

Detta beslut träder i kraft den 1 juni 1998.

Helsingfors den 14 maj 1998

På riksdagens vägnar

Riitta Uosukainen
talman

Seppo Tiitinen
generalsekreterare

Nr 365

**Social- och hälsovårdsministeriets beslut
om koncentrationer som befunnits skadliga**

Utfärdat i Helsingfors den 20 maj 1998

Social- och hälsovårdsministeriet har beslutat med stöd av 6 och 8 §§ statsrådets beslut den 8 oktober 1992 om skydd av arbetstagare mot risker i samband med exponering för kemiska agenser (920/1992):

1 §
Med detta beslut bekräftar social- och hälsovårdsministeriet listan över de koncentrationer som enligt 6 § statsrådets beslut om skydd av arbetstagare mot risker i samband med exponering för kemiska agenser (920/1992) befunnits skadliga i luften (indikativa gränsvärden) och listan över de indikativa gränsvärden för biologiska exponeringsindikatorer som mäts i biologiska prov. Listorna publiceras i bilagor 1 och 2 till social- och hälsovårdsministeriets säkerhetsmeddelande nummer 25 (1998).

Helsingfors den 20 maj 1998

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Säkerhetsmeddelande nummer 25 (1998) fås mot betalning hos social- och hälsovårdsministeriets publikationsförsäljning i Tammerfors.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 juni 1998. Genom detta beslut upphävs beslutet av den 29 maj 1996 om koncentrationer som befunnit skadliga i luften på arbetsplatsen (397/1996).

Överinspektör Matti Kajantie

Finansministeriets beslut om ändring av finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet

Utfärdat i Helsingfors den 26 maj 1998

Finansministeriet har
ändrat 5 § 1 mom. 18 punkten, i 6 § det inledande stycket samt 3, 4, 8 och 9 punkten, 8 § 1 mom., 11 § och 15 § i sitt beslut av den 28 december 1995 om deklarationsskyldighet (1760/1995) samt

fogat en ny 10 punkt till 6 § och en ny 8 a § till beslutet som följer:

5 §

Deklarationsskyldigheten för rörelseidkare och vissa andra som har dubbel bokföring

En skattskyldig som driver rörelse, en skattskyldig som är yrkesutövare och har dubbel bokföring och en i 1 § 3 mom. bokföringslagen avsedd annan bokföringskyldig skattskyldig än ett ideellt samfund och en stiftelse skall utöver de uppgifter som anges i 1—3 §§ lämna följande uppgifter och utredningar:

18) utredning om i lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/1988) angivna ränte- och dividendinkomster, vinstandelar och erhållna dividendersättningar enligt 31 § 5 mom. inkomstskattelagen, gottgörelse för bolagsskatt som anknyter till dessa samt övriga dividendinkomster, indelade enligt förvärvskälla,

6 §

Särskilda uppgifter om aktie- och personbolag samt vissa andra samfund

Aktiebolag, andelslag, sparbanker, ömsesidiga försäkringsbolag, föreningar, inrättningar, stiftelser, öppna bolag, kommanditbolag och partrederier skall i sin skattedeklaration utöver de uppgifter och utredningar som nämns i 1—3 och 5 § till skatteverket inge följande handlingar, uppgifter och utredningar:

3) uppgifter om bolagsstämman eller styrelsens beslut om ökning av aktiekapitalet, nedsättning av aktiekapitalet eller av en reservfond, ändring av en akties nominella värde, upptagande av lån mot konvertibla

skuldebrev eller optionslån, bolagets fusion med ett annat bolag, bolagets upplösning eller inlösen, förvärv eller överlåtelse av egna aktier; anmälan om ändring skall göras till det skatteverk, inom vars tjänsteområde bolagets hemkommun är belägen, före utgången av november det kalenderår under vilket teckningstiden för aktier som tecknas vid nyemission har utgått, egna aktier förvärvats eller överlåtits eller någon annan sådan ändring som nämns ovan införts i handelsregistret; när det gäller förvärv och överlåtelse av egna aktier skall anmälan innehålla uppgifter om det totala antalet egna aktier som bolaget innehar samt anskaffnings- och överlåtelsepriset för dem; när det gäller övriga ändringar skall till anmälan fogas ett protokollsutdrag varav framgår det beslut som fattats i ärendet vid bolagsstämman eller styrelsens möte, samt en utredning om införandet av ändringen i handelsregistret,

4) uppgifter om det antal aktier som bolaget under skatteåret har inlöst och förvärvat av varje aktieägare och om löseskillingen och anskaffningspriset för dem samt om det antal aktier som bolaget har överlåtit till varje mottagare och om överlåtelsevinsten och överlåtelsepriset för dem,

8) utredning om en sådan till sammanlutningens näringsverksamhets tillgångar eller aktiebolagets tillgångar hörande bostad som avses i 41 § 4 mom. och 42 § 2 mom. inkomstskattelagen,

9) uppgifter om sådana majoritetsaktieägare i aktiebolag som avses i 42 § 2 och 3 mom. inkomstskattelagen samt

10) uppgifter om beloppet av de dividendersättningar som avses i 31 § 5 mom. inkomstskattelagen och som bolaget har betalt under skatteåret.

8 §

Uppgifter om koncernförhållanden mellan samfund

Ett sådant moderföretag i en koncern som avses i 1 kap. 6 § bokföringslagen (1336/1997) skall meddela namnen på samt affärs- och samfundssignum och hemorter för de dotterföretag som hör till koncernen. Ett dotterföretag i en koncern skall meddela dessa uppgifter om koncernens moderföretag. Ett koncernföretag skall ge utredning om överlåtelse av andra än till omsättnings- eller investeringstillgångarna hörande värdepapper och fastigheter samt överlåtelse av delar av näringsverksamheten till ett annat koncernföretag.

8 a §

Skyldighet för Koncernskattecentralens kunder att lämna uppgifter

Ett sådant moderföretag i en koncern som avses i 1 kap. 6 § bokföringslagen (1336/1997) och som är kund hos Koncernskattecentralen skall utöver de uppgifter som nämns i 8 § årligen med en särskild anmälan meddela vilka bolag som hör till koncernen den 30 juni. Anmälan skall lämnas till Koncernskattecentralen senast den 31 augusti och i den skall anges namnen på samt affärs- och samfundssignum och hemorter för de bolag som hör till koncernen. I anmälan lämnas inga uppgifter om bostadsaktiebolag och ömsesidiga fastighetsaktiebolag som hör till koncernen.

11 §

Särskilda uppgifter om yrkesbilister

En skattskyldig som bedriver yrkesmässig

Helsingfors den 26 maj 1998

Minister Jouko Skinnari

personbeställningstrafik med annan bil än buss eller ambulansbil skall för varje månad per körskift eller, om körskift inte har fastställts, per dygn föra körjournal. Om den skattskyldige använder en taxameter som är försedd med kvittoutskrivare, utgör kvittoutskrivarens rapporter körjournalen.

Av körjournalen eller de rapporter som avses i 1 mom. skall framgå följande specifikation:

1) inkomster av körslor, vilka skall indelas i kontanta inkomster av körslor, inkomster av körslor med kredit och övriga inkomster, samt

2) uppgifter om det sammanlagda antalet körkilometrar under skatteåret, vilka skall uppdelas i yrkeskörslor, icke inkomstbringande yrkeskörslor, privata körslor och övriga körslor.

Körjournalen och de rapporter som avses i 1 mom. skall förvaras sex år efter skatteårets utgång så, att de ursprungliga uppgifterna kan verifieras.

15 §

Deklarationskyldighet rörande uthyrningsverksamhet

En skattskyldig som erhåller inkomst av uthyrningsverksamhet och som enligt lag inte är bokföringsskyldig, skall till skatteverket lämna erforderliga uppgifter om hyrestagarna samt specificerad utredning om de hyror som under skatteåret har uppburits hos dem.

Detta beslut träder i kraft den 1 juni 1998. Beslutets 5, 6 och 15 § tillämpas första gången då uppgifter lämnas för verkställandet av beskattningen för skatteåret 1998.

Överinspektör Terhi Järvikare

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 356—366, 3 ark

HUVUDREDAKTÖR TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998